

Carme Riera i Guilera

Palma, 1948

Catedràtica de Literatura Espanyola. És fundadora i directora de la Càtedra Goytisolo de la Universitat Autònoma de Barcelona i ha dirigit nombrosos congressos nacionals i internacionals, així com grups de recerca. Ha estat catedràtica d'institut i professora visitant de la Universitat de Florida a Gainesville (1987), del Dartmouth College (2001) i de la Universitat de Chicago (2006). Ha impartit cursos i dirigit seminaris en diverses universitats nacionals i internacionals d'Europa, Amèrica i Àsia. Fruit de la seva contribució a la recerca són, entre d'altres, els llibres *La escuela de Barcelona* (1987, Premio Anagrama de Ensayo); *Hay veneno y jazmín en su tinta* (1988 i 1991), dedicat a la poesia de José Agustín Goytisolo; *La obra poética de Carlos Barral* (1990); *El Quijote desde el nacionalismo catalán* (2005); i *Azorín y el concepto de clásico* (2007). Ha editat nombrosos textos, entre els quals destaquen els *Diarios* (1957-1988) de Carlos Barral (1993) i la seva *Poesía Completa* (1998). En col·laboració amb García Mateos va publicar l'edició crítica de la *Poesía* de José Agustín Goytisolo (2009). Ha estat comissària de l'exposició *Partidarios de la felicidad*, centrada en el grup català dels cinquanta; *El Quixot i Barcelona*; *Jaime Gil de Biedma, el poeta que volia ser poema*; i *José Agustín Goytisolo, más cerca*. Ingressà a l'Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona el 2002 i el 2013 a la Real Academia Española.

És també autora de contes i novel·les en llengua catalana. El 1975 es va donar a conèixer amb el llibre de relats *Te deix, amor, la mar com a penyora*, del qual s'han fet més de quaranta edicions. Aquesta obra fou seguida per *Jo pos per testimoni les gavines* (1977); *Una primavera per a Domenico Guarini* (1981); *Epitelis tendrissims* (1984); *Qüestió d'amor propi* (1987); *Joc de miralls* (1989); o *Contra l'amor en companyia*

(1991). La seva novel·la *Dins el darrer blau* (1994) obtingué els premis Josep Pla i Crexells i la Lletra d'Or, a més del Premio Nacional de Narrativa, que, per primera vegada, s'atorgava a una obra en llengua catalana, i el premi internacional Vittorini. El 1998 va aparèixer *Temps d'una espera*. El 2000, la novel·la *Cap al cel obert* obtingué el Premi Crítica Serra d'Or i el Premi Nacional de Literatura, i la novel·la *La meitat de l'ànima* fou guardonada amb el Premi Sant Jordi (2003) i el Maria Àngels Anglada (2005). El 2006 publicà *L'estiu de l'anglès*;

el 2009, *Amb ulls americans*; el 2011, *Natura quasi morta*; el 2013, *Temps d'innocència*; i el 2016, *Les darreres paraules*, sobre l'arxiduc Lluís Salvador, que també fou objecte d'una exposició de la qual fou comissària el 2015.

La seva obra, a la qual s'han dedicat quatre congressos internacionals i vint tesis doctorals, ha estat traduïda al castellà, grec, holandès, alemany, anglès, italià, hebreu, portuguès, romanès, francès, turc, àrab, rus, eslovè, polonès i estonià. Ha obtingut nombrosos premis, com la Creu de Sant Jordi, la Medalla d'Or del Consell Insular de Mallorca, la de l'Ajuntament de Palma, el premi Ramon Llull que atorga el Govern balear, o el Premio de las Letras Españolas que atorga el Ministeri de Cultura.

Doctora honoris causa
Palma, abril de 2017